

تکنیک سینکتیکس



عبارت **سینکتیکس** به معنی اتصال عواملی می باشد که به ظاهر همانند نیستند. این مدل اساساً بر استفاده از تشابهات سافتی، مدل‌ها، و آزمایش آنها، گرد هم آوردن افرادی که در رشته‌های مختلف آکادمیک آموزش دیده و در نوامی مختلف جغرافیایی بزرگ شده‌اند و دارای شیوه‌های مختلف یادگیری و تفکرند، متکی است.

این مدل تأکید زیادی بر «**عجیب را آشنا و آشنا را عجیب کردن**» می‌گذارد. استفاده از تشابهات یکی از مکانیزم‌های اساسی این کار

است. گاهی یک مدل از طریق تشابه سافته می‌شود که آن نیز راه‌های متنوع بیشتری را به ذهن می‌آورد. در کتاب دیبلو - ج - ج گوردن تمت عنوان سینکتیکس واقعه‌ای را شرح داده است که یک عضو گروه، نقش یک رنگ را روی یک سافتمان که برای بار دوم رنگ شده است ایفا می‌کند. ایفاگر نقش می‌کوشد از طریق عاطفی و جمعی آنچه که یک قطره رنگ تجربه می‌کند را تجربه کند. این به نوبه خود رنگ شرکت‌کننده در گروه را قادر می‌سازد تا نیازهای یک رنگ را که برای مدت زیادی بر روی سافتمانی که قبلاً رنگ شده است را درک کند و بتواند چنین رنگی بسازد.

بطور کلی فرآیند بکارگیری این روش عبارت است از:

- ۱- شناسایی و تعریف مشکل و تجزیه و تحلیل آن به منظور رسیدن به ماهیت و جوهره ی آن (شناخت جوهره).
- ۲- ارتباط دادن جوهره ی بدست آمده با موضوع غیر مرتبط (سافتن وضعیت مشابه).
- ۳- کشف راه‌های برای موضوع مشابه (راه‌های مشابه).
- ۴- تلاش برای تبدیل راه‌های بدست آمده به راه‌های نهایی برای مشکل.

ادامه دارد.....